BESCHIKKING VAN HET HOF
VAN 18 JUNI 1980 [1]

Jules Borker
(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Conseil de l'Ordre des Avocats à la Cour de Paris)

„Prejudicieel verzoek — Raad van de Orde van Advocaten"

Zaak 138/80

Samenvatting

Prejudiciële vragen — Beroep op het Hof — Nationale rechterlijke instantie in de zin van artikel 177 EEG-Verdrag — Begrip
(EEG-Verdrag, artikel 177)

Slechts een rechterlijke instantie die geroepen is uitspraak te doen in het kader van een procedure die moet uitmonden in een beslissing die de kenmerken vertoont van een rechterlijke uitspraak, kan zich krachtens artikel 177 EEG-Verdrag tot het Hof wenden. Hiervan is geen sprake wanneer bij een Raad van de Orde van Advocaten niet een geding aanhangig is gemaakt waarvan de behandeling hem bij de wet is opgedragen, doch hem om een verklaring is verzocht betreffende een geschil tussen een lid van de balie en de rechterlijke instanties van een andere Lid-Staat.

In zaak 138/80,

(verzoek om een prejudiciële beslissing van de Conseil de l'Ordre des Avocats à la Cour de Paris)

JULES BORKER

1 — Procestaal: Frans.

1. Bij besluit van 27 mei 1980, ingekomen bij het Hof op 9 juni 1980, heeft de Conseil de l'Ordre des Avocats à la Cour de Paris (Raad van de Orde van Advocaten bij het Hof te Parijs), met een beroep op artikel 177 EEG-Verdrag, het Hof een vraag gesteld over de uitlegging van de artikelen 59 en volgende EEG-Verdrag en van richtlijn nr. 77/249 van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten (PB L 78 van 1977, blz. 17).

2. In dit besluit wordt meegedeeld dat bij de Raad van de Orde een verzoek is binnengekomen van een lid van de Orde te Parijs, Jules Borker, die, naar aanleiding van een beschikking van één van de grote strafkamers van het Landgericht Keulen, waarbij betrokkene niet werd toegelaten om namens een civiele partij in een strafzaak op te treden, vraagt om een uitspraak „over de voorwaarden voor de uitoefening van zijn beroep van advocaat als dienstverlening voor alle rechterlijke instanties van de Lid-Staten". Uit het dossier blijkt dat het Oberlandesgericht Keulen, op beroep van de civiele partij, die beschikking bij beschikking van 23 januari 1980 heeft bekrachtigd, waarbij het met betrekking tot richtlijn nr. 77/249 heeft verklaard dat deze „geen deel uitmaakt van het interne recht". De Raad van de Orde verklaart dat het hem onder deze omstandigheden „dienstig voorkomt om, alvorens uitspraak te doen op dit verzoek", het Hof van Justitie op grond van artikel 177 EEG-Verdrag een vraag voor te leggen die luidt als volgt:

„Doen de bepalingen van de artikelen 59 en volgende EEG-Verdrag juncto die van de richtlijn van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten, naar hun aard, opbouw en bewoordingen, voor particulieren rechten ontstaan, die zij in een Lid-Staat in rechte geldend kunnen maken en die de nationale rechter dient te handhaven, ondanks het feit dat de Lid-Staat tot wie zij is gericht, niet binnen de voorgeschreven termijn de maatregelen heeft genomen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen, en kan een advocaat van een Lid-Staat in de zin van artikel 2 van de richtlijn van de Raad van 22 maart 1977, die naar behoren is ingeschreven bij de balie van zijn staat van herkomst, zich voor de rechter van de ontvangende Lid-Staat beroepen op de rechtstreekse werking van die richtlijn, wanneer laatstbedoelde Lid-Staat niet binnen de in artikel 8 bedoelde termijn de nodige maatregelen heeft genomen om zich naar die richtlijn te voegen, teneinde aldaar zijn diensten als advocaat te verrichten, wanneer hij optreedt tezamen met een bij de ontvangende rechter toegelaten advocaat die belast is met de vertegenwoordiging van de partijen?"

3. Volgens de bewoordingen van artikel 177 EEG-Verdrag is het Hof van Justitie bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging van het Verdrag en van de door de instellingen van de Gemeenschap verrichte handelingen. In de tweede alinea van dit artikel wordt hieraan toegevoegd dat „wanneer een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van één der Lid-Staten, ... deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het Hof van Justitie [kan] verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen".

4. Uit deze bepaling blijkt dat slechts een rechterlijke instantie die geroepen is uitspraak te doen in het kader van een procedure die moet uitmonden in een beslissing die de kenmerken vertoont van een rechterlijke uitspraak, zich krachtens artikel 177 tot het Hof kan wenden. Dit is in casu niet het geval, nu bij de Raad van de Orde geen geding aanhangig is gemaakt waarvan de behandeling hem bij de wet is opgedragen, doch hem om een verklaring is verzocht betreffende een geschil tussen een lid van de balie en de rechterlijke instanties van een andere Lid-Staat.

5. Het is dus duidelijk dat het Hof niet bevoegd is, uitspraak te doen naar aanleiding van het besluit dat de Aard van de Orde van Advocaten bij het Hof van Parijs het heeft doen toekomen.

6. Onder deze omstandigheden dient artikel 92 van het Reglement voor de procesvoering, zoals gewijzigd op 12 september 1979 (PB L 238 van 1979, blz. 1), te worden toegepast en dient de onbevoegdheid van het Hof ambtshalve te worden vastgesteld.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: H. Kutscher, president, A. O'Keeffe en A. Touffait, kamerpresidenten, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart en T. Koopmans, rechters,

advocaat-generaal: J.-P. Warner
griffier: A. Van Houtte

Gehoord de advocaat-generaal,

verstaat:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is onbevoegd, antwoord te geven op de door de Conseil de l'Ordre des Avocats à la Cour de Paris bij zijn besluit van 27 mei 1980 gestelde vraag.

Luxemburg, 18 juni 1980.

De griffier

A. Van Houtte

De president

H. Kutscher